

- 5) Vai publicēšana nenotiek citēšanas nolūkā atbilstoši Direktīvas 2001/29/EK 5. panta 3. punkta d) apakšpunktam, ja citēti teksta darbi vai to daļas netiek nesaraujami iesaistītas jaunajā tekstā – piemēram, izmantojot atkāpes vai zemspēķas piezīmes –, bet gan tiek publicētas internetā, izmantojot saiti, kā līdz ar jauno tekstu patstāvīgi aplūkojams PDF dokuments?
- 6) Vai, atbildot uz jautājumu, kad darbs Direktīvas 2001/29/EK 5. panta 3. punkta d) apakšpunkta izpratnē jau ir ticis likumīgi publicēts, ir jābalstās uz to, vai šis darbs tā konkrētajā formā jau iepriekš bija publicēts ar autora piekrišanu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīva 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV L 167, 22.6.2001., 10. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 28. augustā iesniedza *Bundesverwaltungsgericht* (Vācija) – *Milkiyas Addis*/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-517/17)

(2017/C 392/20)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Milkiyas Addis*

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Savienības tiesībām dalībvalstij (šajā gadījumā – Vācijai) tiek liegts, īstenojot Direktīvas 2013/32/ES⁽¹⁾ 33. panta 2. punkta a) apakšpunktā vai attiecīgi – Direktīvas 2005/85/EK⁽²⁾ 25. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētajā iepriekšējā regulējumā noteiktās pilnvaras, noraidīt kā nepieņemamu starptautiskās aizsardzības pieteikumu bēgļa statusa atzīšanas citā dalībvalstī (šajā gadījumā – Itālijā) dēļ, ja starptautiskās aizsardzības apstākļi, proti, atzītu bēgļu dzīves apstākļi citā dalībvalstī, kurā pieteicējam jau ir piešķirta starptautiskā aizsardzība (šajā gadījumā – Itālijā), neatbilst Direktīvas 2011/95/ES 20. un nākamo pantu prasībām, tomēr vēl nepārkāpjot Pamattiesību hartas 4. pantu vai ECPAK 3. pantu?
- 2) Ja atbilde uz 1. jautājumu ir apstiprinoša: vai tas ir piemērojams arī tad, ja atzītiem bēgļiem valstī, kurā tie ir tikuši atzīti par bēgļiem (šajā gadījumā – Itālijā),
- a) netiek piešķirti eksistences nodrošināšanas pabalsti, vai to apmērs, salīdzinot ar citām dalībvalstīm, ir būtiski ierobežots, tomēr attieksme pret tiem šajā ziņā ir tāda pati kā pret šīs dalībvalsts valstspiederīgajiem?
- b) gan ir piešķirtas tiesības atbilstoši Direktīvas 2011/95/ES 20. un nākamo pantu prasībām, tomēr viņu piekļuve pabalstiem, kas ar to ir saistīti, vai arī tādiem pabalstiem ģimenes vai sociālo tīklu ietvaros, kas aizstāj vai papildina valsts pabalstus, faktiski ir apgrūtināta?

- 3) Vai ar Direktīvas 2013/32/ES 14. panta 1. punkta pirmo teikumu vai attiecīgi – Direktīvas 2005/85/EK 12. panta 1. punkta pirmajā teikumā paredzēto iepriekšējo regulējumu netiek pieļauta valsts tiesību normas piemērošana, saskaņā ar kuru pieteikuma iesniedzēja personiskās intervijas neveikšana gadījumā, ja par patvērumu atbildīgā iestāde patvēruma pieteikumu noraida kā nepieņemamu, īstenojot Regulā Nr. 2013/32/EU 33. panta 2. punkta a) apakšpunktā vai attiecīgi – Direktīvas 2005/85/EK 25. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētajā iepriekšējā regulējumā noteiktās pilnvaras, neizraisa šī lēmuma atcelšanu nenotikušās intervijas dēļ, ja pieteikuma iesniedzējam atgriešanas procesā ir dota iespēja sniegt visus pret lēmumu par nepieņemamību liecinošos apstākļus un, ievērojot arī šos sniegtos apsvērumus, lietā nevar tikt pieņemts atšķirīgs nolēmums.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīva 2013/32/ES par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai, OV L 180, 6. lpp.

⁽²⁾ Padomes 2005. gada 1. decembra Direktīva 2005/85/EK par minimāliem standartiem attiecībā uz dalībvalstu procedūrām, ar kurām piešķir un atņem bēgļa statusu, OV L 326, 13. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 28. augustā iesniedza *Verwaltungsgerichtshof*
(Austrija) – *Stefan Rudigier***

(Lieta C-518/17)

(2017/C 392/21)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Stefan Rudigier*

Atbildētāja: *Salzburger Verkehrsverbund GmbH*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas (EK) Nr. 1370/2007 ⁽¹⁾ par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, 7. panta 2. punkts ir jāpiemēro, piešķirot arī pakalpojumu līgumslēgšanas tiesības saskaņā ar šīs regulas 5. panta 1. punkta otro teikumu attiecībā uz pasažieru transporta pakalpojumiem, ko sniedz ar autobusu, atbilstoši Publisko iepirkumu direktīvās (Direktīva 2004/17/EK vai 2004/18/EK) paredzētajai procedūrai?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde:

Vai, neizpildot pienākumu vēlākais gadu pirms konkursa procedūras sākšanas publicēt Regulas (EK) Nr. 1370/2007 7. panta 2. punkta a)–c) apakšpunktā ietvertu informāciju, konkurss – neievietojot šādu publikāciju gadu pirms procedūras sākšanas, taču rīkojot konkursu saskaņā ar šīs regulas 5. panta 1. punkta otro teikumu procedūrā atbilstoši Publiskā iepirkuma direktīvām – ir jāatzīst par pretrunīgu?